

2)

Kjære Krammer Oase og Kari

Engel var begyndt paa et brev til Oase, ~~trækte~~ tænkte at lægge det ind i mit, men begivenhederne har gjort, at hun ikke maatte at fuldføre det og beder mig nu om ^{at} renskri-ve det for hende. — Arnold kom nemlig hjem, medens hun skrev og fortalte, at nu var to unge piger gaaet gennem isen og var druknede og idetsamme han gik op fra isen for at fortælle os dette, hørte han et frygteligt skrik, det styggeste han havde hørt, og medens han stod og fortalte dette, hørte vi at nogen drog baaten væk ud af nættet, — den blev draget bort over isen, og man ledte i mørket, men det var umuligt at op-
dage noget, endda man havde hørt, hvorledes isstykkerne blev slaaet i stykker, af ham, som skrek, og de hørte den gurgende lyd idet han druknede. Vi var roed for Johan, som ikke var hjemme, men han kom straks efter, — og vi fandt da tilslut os,

at det maatte være Claus - manden til Olina,
 men nogen sikkerhed fik vi ikke, før neste dag.
 og nu ligger han lig her paa gaarden.
 her er afskrift af ~~Egels~~ brev til Aagot fra Engli

Afskrift

Sandalstrand d.

Kjære Aagot!

Ja tusend tak for brevene, som jeg
 nu har faaet. - ~~Jeg~~ er det, jo som
 skylder brev for længe siden -
 men at skrive er det vanskeligst
 jeg ved, - for jeg kan hverken skrive
 eller stile. Ja det er morsomt
 at høre, at Kari er saa interesseret
 i vævningen, og at Ragna B. er
 fornøiet med hende. Kari har
 godt af at "øves" i Taalmodighed;
 jeg tror hun kan blive flink, naar
 hun bare kan erhverve sig Taalmodig-
 hed, - men som du siger - "hun er

5
Drukkede borte under nordre Land-
ters overfor os her, - og pigerne druk-
kede nede ved "Strand" (midt mellem
Vasenden og Sande); det var 2 søstre,
som tjente paa to nabogaarde. —

Olaus fandt de idag og drog ham i
baaten vor hid i nøstet - og var han
og i "gamlstuen" vor, - for de vilde ikke
lade Olina se ham, - for han er lagt
i kiste. Imorgen haaber jeg, de faar
dem færdig, - saa de kan tage ham herfra.
Du kan tro det var et fælt syn! —

Stakkars Olina, - jeg var fremme idag
til hende. Jeg syntes det var saart, at
se paa hende og høre de smaa jute-
ne hendes sige til hende: - "Nu har
vi ingen "pape" længst "Mame"! Mor
er reist frem til hende og maa være der
med hende hende en tid og hjælpe hende
med arbeidet, - nu da Olaus er borte — *afskrivt*

Ja her slutter Engels brev. Linn er ikke god
 til at skrive mer, siger hun og beder mig
 hilse hjærteligt og takke for din godhed
 mod Kari. — Ja det var sørgelig dette
 med Olaus — her gaar det paa et mis-ingen-
 spiser stort eller sover stort. — det skrider
 og smelter i isen, — og all vinterattens
 rosel ligger over bygden. — Uflen som har
 kreket her paa gaarden alle natte i vinter,
 skrider nu dobbelt uhyggelig — den har jo
 paet ret: her blev lik paa gaarden. Og
 for at gøre det endnu uhyggeligere, har haren
 slaaet sig i lag med den, — og harens skrig
 udenfor vinduerne er nokken endnu uhyggeli-
 gere end uglen — det er halvt "høring" — latter-
 og klagen de gaaet. Ford og jeg var ogsaa
 fremme til Olina idag for at tale lidt
 med hende, — men Ford kunde for en gangs
 skyld intet sige, — og jeg er kun en daarlig
 spælsrøjer. — Ja, her er ikke hyggeligt —
 bømmerne gaar blide og er kedde dit "ukjendte"
 som ligger i gamlestuen. Ja saa ^{maa} Dere leve vel!
 Og den bedste hilsen fra os alle her. Eders N. Arthrop
 Engels